

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203939
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619203939.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: L. G., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie 359,01 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 42,18 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 42,18 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia **s a z a s t a v u j e.**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 316,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 316,83 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- Eur splatných vždy do 20.dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celý dlh.

III. Žalovaná je **p o v i n n á** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 76 % v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,-Eur splatných vždy do 20.dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po splatení sumy podľa výroku II. tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celý dlh.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.09.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 359,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom uviedol, že žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. Žalobca a žalovaná uzavreli spolu dňa 23.01.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 400,- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 14,06 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 674,88 Eur. Do dňa podania žaloby z vyššie uvedenej zmluvy žalovaná uhradila sumu 229,96 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.11.2015 listom - „Predžalobná upomienka“, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.01.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 24.01.2017

„Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaná dlžné splátky žalobcovi neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 13.2 zmluvných podmienok. Žalobca si uplatňuje nárok na zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

2. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017, prehľad splátok a úhrad, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predžalobnú upomienku zo dňa 26.11.2016, fotokópiu doručanky, Notársku zápisnicu č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRI 55029/2017 spísanú notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave dňa 11.12.2017, ktorou bol spísaný projekt rozdelenia zlúčením medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB leasing, a.s. a Prílohu 1 Projektu.

3. Tunajší súd vydal platobný rozkaz č.k. 10Csp/105/2019-40 dňa 03.10.2019, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor, v ktorom žiadala platobný rozkaz zrušiť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť s odôvodnením, že spotrebiteľská zmluva nespĺňala náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z., obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky a nárok žalobcu považovala za premlčaný. Uviedla, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017 nezakladá začiatok plynutia premlčacej doby, kedy bola žalovaná preukázateľne v omeškani za mesiac júl 2016, august 2016, september 2016, október 2016, november 2016, december 2016. Uplatnený nárok považuje za nedôvodný a právo uplatnené žalobcom na zaplatenie peňažnej sumy za nesprávne a v rozpore s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky, v danom prípade splátkou splatnou v júli 2016 a nie samotným vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, pričom zároveň namietla, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti jej nebolo doručené. Žalovaná má za to, že trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatenia uplynula v júli 2016 a návrh bol žalobcom podaný dňa 03.09.2019, teda po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Preto vzniesla námietku premlčania. Ďalej uviedla, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu je uvedené evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód č. G., ktoré číslo sa absolútne nezhoduje s číslom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Okrem toho zmluva bola vopred predformulovaná, takmer nečitateľným písmom, zmluvné podmienky spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jej neprospech.

4. Z dôvodu podaného odporu súd platobný rozkaz uznesením č.k. 10Csp/105/2019-66 zo dňa 04.11.2019 zrušil.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej proti platobnému rozkazu doručenom súdu dňa 19.11.2019 uviedol, že žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvu o pôžičke evidovanú pod evidenčným číslom S. s totožným dátumom ako zmluva predložená v rámci príloh žaloby. Žalobca tak predložil v konaní riadnu zmluvu, ktorá korešponduje s údajmi uvedenými v podanej žalobe. Zároveň vyslovil presvedčenie, že predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že žalovaná bola s evidenčným číslom zmluvy oboznámená, a to v rámci predžalobnej upomienky, ktorá bola z jej strany riadne prevzatá. O skutočnosti, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, svedčia aj čiastkové úhrady žalovanej. Predložená zmluva bola riadne uzatvorená a je spôsobilým titulom na domáhanie sa žalovanej sumy. Žalobca je rovnako toho názoru, že zmluva nemôže byť od počiatku neplatná, nakoľko žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky a žalovaná vykonala aj niekoľko čiastkových úhrad v zmluvne predpísanej výške, čím je tak preukázaná skutočnosť, že bola s podmienkami zmluvy riadne oboznámená. Žalovanou uvádzané tvrdenia sú zjavne účelové v snahe spochybniť platnosť právneho úkonu.

Žalobca je tiež toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatený v súlade s právnymi predpismi, nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka, Phd. podľa ktorého: „V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu k celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok.“.

Platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (t.j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca

ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t.j. tej, ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017.

K dátumu zosplatnenia z predpísaných 23 splátok evidoval žalobca úhradu 16 splátok, teda žalovaná sa dostala do omeškania so 17. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.06.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 13 bod 13.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace, tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.12.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.12.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobca poukázal na skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.06.2016. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatniť.

Nakoľko žalovaná podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad nepodnikla po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatniť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby, nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatnený, a preto veriteľ určil sám, pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatnil. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplatneniu, nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade, ak by súd konštatoval, že zosplatnenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Žalobca zároveň poukázal na tú skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatniť úver skôr než 19.01.2017, nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanej poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05.01.2017.

Nad rámec uvedeného žalobca uviedol, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ ako všeobecného ustanovenia o plynutí premlčacej doby, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaná dostala do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.06.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21.09.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítat plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými.

Žalobca tiež uvádza, že zmluva obsahuje v spojení so zmluvnými podmienkami všetky zákonom predpokladané náležitosti a preto ju žalobca nepovažuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca nedokázal v konaní zaujať konkrétne stanovisko, nakoľko z vyjadrenia žalovanej nie je zrejmé, na základe akých skutočností je zmluva považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, resp. ktoré náležitosti v zmluve absentujú.

Vo vzťahu k platnosti uzatvorenej zmluvy žalobca uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami a tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaná nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpísala pod nátlakom. Zmluva rovnako tak neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaná bola s parametrami zmluvy riadne oboznámená, o čom svedčia aj vykonávané čiastkové úhrady zo strany žalovanej, a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 05.12.2019 k vyjadreniu žalobcu uviedla, že žalobca podľa § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa vykonával nekalé obchodné praktiky zakázané pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom obchodná praktika sa považuje za nekalú v prípade, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, alebo podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa (ods. 2, písm. b), pričom tieto praktiky sú zakázané aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej

zmluvy. Zakázané je aj klamlivé konanie podľa § 8, v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa. Žiadala, aby súd

podrobil zmluvu o úvere súdnej kontrole, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský úver a ona ako slabšia strana nedisponuje takými odbornými znalosťami, aby sa vedela brániť proti nekalým podmienkam žalobcu.

7. Súd nariadil vo veci pojednávania, na ktorých žalovaná vzniesla námietku premlčania a uviedla, že neprijateľné podmienky v zmluve vidí v tom, že žalobca žiada veľmi vysoké úroky. Chce aj úrok z úrokov. Keď neplatila, tým viac má platiť. Ak by súd dospel k záveru, že má žalovaná zaplatiť nejakú časť uplatnenej pohľadávky žalobcu, žiadala, aby jej bolo umožnené uhradiť pohľadávku v mesačných splátkach, najviac po 5 - 10,- Eur, pretože jej príjmom je len invalidný dôchodok 100,- Eur a príspevok na hygienu 30,- Eur. Nevlastní dom, byt, ani motorové vozidlo, býva v prenajatom byte, za ktorý platia mesačne 190,- Eur. Manžel žalovanej poberá predčasný dôchodok 300,- Eur, z toho platia byt, elektrinu, plyn. Žalovaná sama potrebuje na lieky mesačne asi 60,- Eur. Sumu uskutočneným úhrad 229,96 Eur žalovaná nespochybňovala.

8. Žalobca sa na súdne pojednávania nedostavil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil a navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez jeho prítomnosti. Súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

9. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 14.02.2020 žalobca zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii spochybňujúcej premlčanie jeho nároku. Vo vzťahu k tvrdeniu o neprimerane vysokých úrokoch bol toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná bola riadne oboznámená so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporeovala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Žalovaná žiadnym spôsobom neinformovala žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by jej znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovanej nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovanou dohodol nové podmienky splácania.

Vo vzťahu k tvrdeniam žalovanej, že nedostala žiadny list, ktorým by ju žalobca vyzval na úhradu dlžnej sumy, žalobca uviedol, že nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom z dňa 26.11.2016 - Predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil svoje oprávnenie a dňa 19.01.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 24.01.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením.

Žalovanou navrhovaná mesačná splátka vo výške 10,- Eur sa žalobcovi javila vzhľadom na žalovanú sumu nízka a s jej výškou nesúhlasil.

10. Písomným podaním doručeným súdu dňa 05.06.2020 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 42,18 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % p.a. zo sumy 42,18 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť s odôvodnením, že žalobca na podanej žalobe v časti premlčaného nároku, a to splátok zo dňa 20.06.2016, 20.07.2016 a 20.08.2016 po 14,06 Eur v celkovej výške 42,18 Eur netrvá. Žalobca žiadal zaviazat žalovanú na zaplatenie sumy 316,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia.

11. Súd po oboznámení sa so žalobou, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovanej a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

12. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľ a žalovaná ako klient uzavreli dňa 23.01.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V článku III. zmluvy si zmluvné strany dojednali tieto náležitosti: výška úveru 400,- Eur, celková čiastka 655,68 Eur, celkové náklady spotrebiteľa 255,68 Eur, sadzba poistenia: 2,9 %, splátka 13,66 Eur, splátka s poistením 14,06 Eur, priemerná hodnota RPMN 36,3 %, počet splátok 48, prvá splátka splatná dňa 20.02.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 01/2019, mesačná výška poistenia 0,40 Eur, RPMN 30,31 %, fixná ročná úroková sadzba 30,30 %, spôsob čerpania: prevod na účet VÚB, doba trvania zmluvy - do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy.

13. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.11.2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ oznámil žalovanej, že k uvedenému dňu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 84,36 Eur, ktorý žiadal uhradiť. Súčasne žalovanú upozornil, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Z pripojenej poštovej doručky súd zistil, že poštová zásielka bola žalovanej doručená dňa 09.12.2016.

14. Žalovaná pôžičku naďalej riadne nesplácala, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.01.2017 oznámil žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy č. XXX,XX sa stal splatným v celom rozsahu naraz a vyzval žalovanú na úhradu celej dlžnej čiastky vo výške 363,67 Eur.

15. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad žalovaná do podania žaloby uhradila žalobcovi spolu 229,96 Eur, a to 16 splátok po 14,06 Eur a dňa 05.11.2018 sumu 5,- Eur.

16. Veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. dňom 31.12.2017 zanikol rozdelením a následným zlúčením s nástupníkmi spoločnosťami - Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a. s., Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045, ktoré sa stali právnymi nástupcami veriteľa (zanikajúcej spoločnosti), pričom práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke uzavretej so žalovanou prevzala nástupnícka spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., ktorá sa tak stala novým veriteľom zo zmluvy.

17. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanej spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava a navrhol zmenu účastníka na strane žalobcu. Preto súd uznesením č.k. 10Csp/105/2019-121 zo dňa 06.03.2020, právoplatným dňa 27.03.2020, pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

18. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 42,18 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % p.a. zo sumy 42,18 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia späť po prvom pojednávaní s tým, že netrvá na žalobe v časti premlčaného nároku spočívajúceho v troch splátkach po 14,06 Eur splatných dňa 20.06.2016, 20.07.2016 a 20.08.2016 v celovej výške 42,18 Eur a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

19. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

20. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

21. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

22. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

23. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 42,18 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 42,18 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia späť, pričom žalovaná so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasila, preto súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

26. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 9 ods. 1 prvej vety zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

29. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

31. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 53 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

34. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

36. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

37. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

38. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

39. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

40. Podľa čl. 13, bodu 13.2. Zmluvných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve.

41. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

42. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

43. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 23.01.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade sa jednalo o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ, keď právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tak vo veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. OZ, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

44. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 400,- Eur pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 30,30 %, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať 48 mesačnými splátkami vo výške 14,06 Eur počnúc od 20.02.2015 a s termínom konečnej splatnosti 01/2019. Žalovaná riadne a včas nesplácala poskytnutý úver, preto žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s poukazom na čl. 13, bodu 13.2. Zmluvných podmienok.

45. Súd považoval za potrebné prioritne skúmať splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Ako každý právny úkon, tak aj právny úkon, ktorým veriteľ uplatňuje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti plnenia, je súd nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať ex offa z pohľadu, či nie je absolútne neplatný, t. j. či napríklad neodporuje zákonu. Nedodržanie podmienok na zosplatnenie úveru má za následok absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Ochrana slabšej strany oproti strane „silnejšej“ spočíva napr. v širšej poučovacej povinnosti (§ 292 CSP), v zbavení slabšej strany niektorej z procesných povinností (napr. súd je povinný obstarat', zabezpečiť a vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci - § 295 CSP), posunutie momentu koncentrácie konania do rozhodnutia vo veci samej (§ 296 CSP), to však neznamená, že súd má rezignovať na svoju nestrannosť a neprihliadať na prípadnú absolútnu neplatnosť právneho úkonu preto, že to vyhovuje spotrebiteľovi (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/80/2018 zo dňa 24.04.2019).

46. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 OZ, t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva.

47. Dikcia § 565 veta druhá OZ je teda aplikovateľná na zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom veriteľ je limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo).

48. Do splatnosti tej splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatniť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Toto právo získa opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9

OZ), ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky (ktorejkoľvek). Samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je jednostranným právnym úkonom adresovaným žalovanému a pre jeho účinky je nevyhnutné, aby sa tento prejav vôle dostal do sféry dispozície dlžníka.

49. V predmetnej veci právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 84,36 Eur výzvou zo dňa 26.11.2016. Splátkou, ktorá mala vyvolať zosplatenie, teda splátkou, s ktorou bola žalovaná v omeškanií tri mesiace, bola splátka splatná v mesiaci 09/2016 (teda 20.09.2016), s ktorou sa žalovaná dostala do omeškania dňa 21.09.2016. Veriteľ po výzve podľa § 53 ods. 9 OZ mal pristúpiť k uplatneniu práva na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. do 20.01.2017). Pre takýto postup však neboli splnené podmienky, keďže právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru až listom zo dňa 24.01.2017, pričom súdu nebolo preukázané, že by predmetné oznámenie žalovanej aj zaslal. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu nemožno považovať za platné a preto vychádzal z pôvodného dojednania obsiahnutého v zmluve o plnení v splátkach. Súd sa následne zaoberal podľa § 54a OZ otázkou, či nie sú jednotlivé splátky premlčané.

50. Žaloba bola podaná na súde dňa 03.09.2019, preto všetky splátky, ktoré sa stali splatnými tri roky späť pred podaním žaloby (t.j. pred 03.09.2016) sú premlčané. Jedná sa o splátky splatné od 20.02.2015 do 20.08.2016 (19 splátok). V čase rozhodovania súdu už boli splatné všetky splátky. Nepremľaná dlžná istina tak predstavuje 29 (nepremľaných a zročných splátok) x 14,06 Eur = 407,74 Eur. Keďže žalobca si voči žalovanej uplatnil len nárok na sumu 316,83 Eur (po čiastočnom späťvzatí žaloby podaním doručeným súdu dňa 05.06.2020; č.l. 132 spisu), súd v zmysle zásady non ultra petitem uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 316,83 Eur.

51. Pre úplnosť súd uvádza, že mu je známy aj právny názor vyslovený napríklad v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/336/2018 zo dňa 26.02.2019, podľa ktorého je pravdou, že aby žalobca mohol pristúpiť k zosplateniu nesplácanej pôžičky, musia byť splnené podmienky jednak v zmysle § 565, ale aj § 53 ods. 9 OZ, inak tento úkon nemožno považovať za platný. Avšak skúmať, či tento úkon bol platne učinенý, je bezpredmetné, ak už nastala splatnosť poslednej splátky úveru, pretože v čase vyhlásenia rozhodnutia bol splatný celý dlh a žalovaný bol povinný i bez zosplatenia úveru tento úver žalobcovi vrátiť.

52. Za daného stavu, pri zohľadnení tohto právneho názoru, keďže v predmetnej veci už tiež uplynul termín konečnej splatnosti úveru (posledná splátka úveru bola splatná v mesiaci január 2019), by teda žalobca mal právo na vrátenie celkovej sumy úveru (655,68 Eur), po odpočítaní toho, čo žalovaná uhradila (229,96 Eur), teda žalobca by mal nárok na sumu 425,72 Eur, teda na viac, než čo žalobca od žalovanej žiada.

53. K námietke žalovanej uplatnenej na súdnom pojednávaní dňa 22.01.2020 ohľadne neprimerane vysokých úrokov súd poznamenáva, že s účinnosťou od 01.06.2014 bola v § 53 ods. 6 OZ upresnená najvyššie prípustná odplata za peňažné prostriedky poskytované na základe spotrebiteľských zmlúv a to odkazom na vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktoré s účinnosťou od 01.06.2014 v § 1 ods. 1 určovalo, že odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov. Na účely stanovenia najvyššie prípustnej výšky odplaty sa potom s účinnosťou od 01.06.2014 použije priemerná hodnota RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. S účinnosťou od 01.09.2014 potom najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovuje § 1a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. tak, že táto odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Odplata je teda pojem širší ako úrok z úveru. Žalobca v tomto prípade uvádza úrokovú sadzbu 30,30 %, v zásade rovnakú ako je v zmluve uvedená hodnota RPMN (30,31 %). Súd zastáva názor, že v tomto prípade (zmluva o úvere bola uzavretá dňa 23.01.2015) úroková sadzba vo výške 30,30 % nie je v rozpore so zákonom. Je potrebné prihliadnuť aj k výške úveru, k tomu, že úver nebol žiadnym spôsobom zabezpečený, pričom dohodnutá úroková sadzba 30,30 % ročne nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN. Ministerstvom financií Slovenskej republiky zverejnené „Súhrnné informácie o údajoch

o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2014, stav k 31.12.2014 - pri ostatných spotrebiteľských úveroch vo výške 1500 do 6500 eur“ uvádzajú RPMN vo výške 34,42 %. Dohodnutý úrok 30,30 % je nižší ako priemerná výška RPMN pri obdobných spotrebiteľských úveroch.

54. Pokiaľ žalovaná vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 05.12.2019 namietala, že žalobca voči nej použil nekalé obchodné praktiky, v tejto súvislosti súd poznamenáva, že žalovaná nijakým spôsobom tieto praktiky dodávateľa neupresnila, neuviedla, v čom mali spočívať a obmedzila sa výhradne na citáciu ustanovení § 7 a 8 zákona č. 250/2007 Z. z. zákona o ochrane spotrebiteľa, preto je súd toho názoru, že v tomto smere si žalovaná nesplnila svoju povinnosť tvrdenia. Skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci nemožno nahrádzať odkazom na znenie právnych noriem.

55. Pokiaľ žalovaná argumentovala, že evidenčné číslo zmluvy, resp. autorizačný kód uvedený v žalobe sa nezhoduje s číslom žiadosti a zmluvy o poskytnutí pôžičky, súd je toho názoru, že z obsahu podanej žaloby vyplýva, že žalobca si uplatnil voči žalovanej svoj nárok na plnenie na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, pričom túto v žalobe s ohľadom na svoju internú identifikáciu označil ako zmluvu o úvere č. XX.XX.XXXX, ktorá skutočnosť vyplýva z iných listinných dôkazov, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise ako napríklad prehľad splátok, predžalobná upomienka zo dňa 26.11.2016, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017. Žalobca ani žalovaná netvrdili, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu viacerých zmlúv toho istého dňa s rovnakým predmetom plnenia, preto súd nemal dôvod pochybovať o totožnosti žalobcom uplatňovaného nároku s obsahom listinných dôkazov, ktoré predložil. Formálne nesprávne označenie právneho úkonu na základe ktorého si žalobca uplatňoval voči žalovanej svoj nárok na plnenie, nemožno vyhodnotiť ako neunesenie dôkazného bremena, ktoré by bolo bez ďalšieho dôvodom na zamietnutie žaloby.

56. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

57. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

58. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

59. Žalovaná je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto súd žalobcovi priznal aj uplatnený zákonný úrok z omeškania z priznanej sumy.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

62. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

63. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania na základe podanej žaloby bolo zaplatenie istiny 359,01 Eur. V časti o zaplatenie 316,83 Eur súd žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu (88 %). V časti o zaplatenie sumy 42,18 Eur s príslušenstvom vzal žalobca žalobu po prvom pojednávaní späť z dôvodu premlčania, pričom v

tejto časti procesne zavinil zastavenie konania (procesné zavinenie na čiastočnom zastavení konania nemožno pričítať žalovanej, keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby nedošlo pre jej správanie). Žalobca bol v konaní úspešný, jeho čistý úspech predstavuje 76 %, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v tomto rozsahu. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

66. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

67. Súd povolil žalovanej plniť si uloženú platobnú povinnosť v splátkach, pričom zároveň určil ich výšku a podmienky splatnosti. Pri rozhodovaní o priznaní výhody splátok zohľadnil súd výšku priznaného plnenia, ako aj platobnú schopnosť žalovanej (R V/1968). Súd zohľadnil, že žalovaná je invalidná dôchodkyňa s príjmom 132,- Eur mesačne, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, motorové vozidlo, s manželom bývajú v prenajatom byte, nájom činí 190,- Eur mesačne. Manžel poberá predčasný starobný dôchodok vo výške 300,- Eur, z ktorého platia byt, elektrinu, plyn. Na lieky žalovaná mesačne vynaloží asi 60,- Eur. Tieto skutkové tvrdenia žalovanej neboli žalobcom popreté a tým sa považujú podľa § 151 ods. 1 CSP za nesporné, keďže žalobca svojou dobrovoľnou neúčastou na pojednávaní sa pripravil o možnosť popierať skutkové tvrdenia žalovanej. Z vyššie uvedených dôvodov súd povolil žalovanej s ohľadom na výšku jej príjmu a jej osobné a majetkové pomery splácať peňažnú povinnosť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- Eur. Súd pri rozhodovaní o povolení splátok zohľadnil aj skutočnosť, že žalobca disponuje všetkými prostriedkami, právnymi aj finančnými nástrojmi na uspokojenie svojej pohľadávky v prípade porušenia podmienok splátok.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).